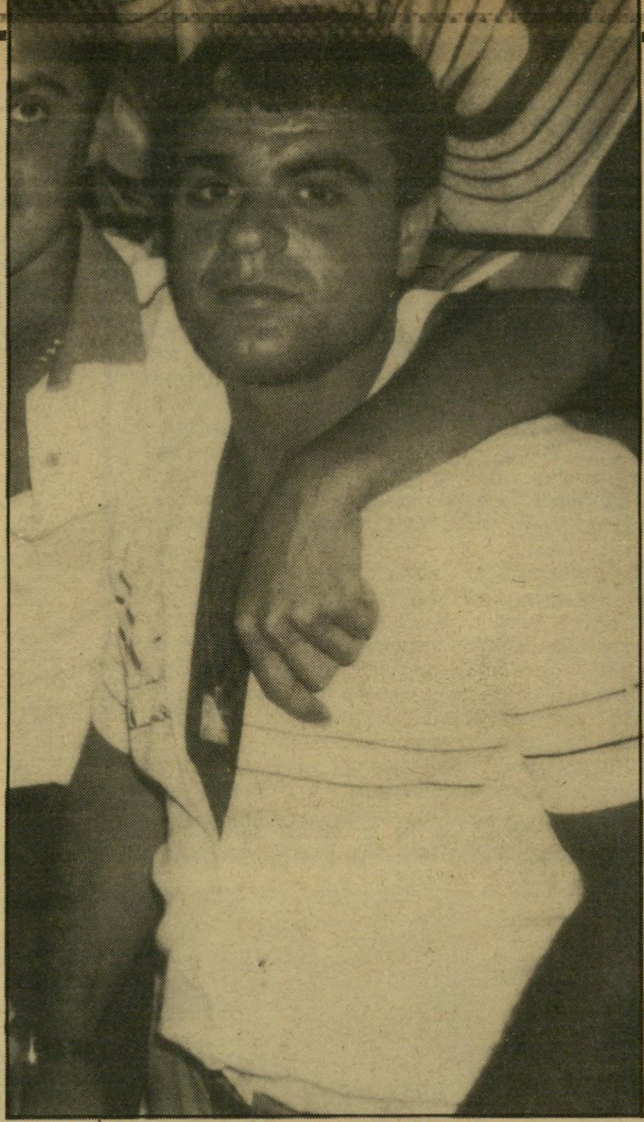

„ידעתי שהוא הוא טוען כי שונה לגמרי“

מהפסע. למולו מצא מיקצוע שהתאים לו. שהכניס גם כסף. התאומים מזל-טרים מנתניה פנו אליו והציעו לו ל-השתתף איתם באירגון מופעים ואירודים, ובמקור בחירות מלכות-היופי האזוריות. הוא התחיל לארגן את מופעי מיס נתניה, מיס חולון וכו', הזמין את הזמרים והאמנים, השקיע קצת כסף בכך, והיה מאוד מרוצה.

שני צורות

מיימון רצה להרחיק את ילדיו משכונת-סלע, שבה גדלו הוא ואשתו אתי. לשם כך קנה באחרונה דירה במרכז נתניה, ועסק בשיפוץ. הוא הכניס לדירה ג'קוזי, קנה מוצרי מותרות, והמישפחה עמדה לעבור לרדיי בהימים הקרובים.

יוסף אליהו, בליל המיקרה באתי לבקר את מיימון, בערך בשעה 10 וחצי בלילה. הוא בדיוק חזר ממישחק קטי רגל.

החלטנו ללכת לבקר שכן, יוסף נחום, ידיד של מיימון, הוא מתגורר בבית הסמוך לביתו של מיימון.

„ירדנו לרחוב וראינו אדם הולך במידרכה ממול. מיימון, שלא ראה כל-כך טוב שאל אותי, מי זה? ואני אמרתי לו שזה גבי פלאח, שגר גס-יכן בשכונת-סלע, במרחק של שני בתים.“

„מיימון קרא לו, והם ישבו על שפת המידרכה ושוחחו. ישבתי איתם, ואחרי כך הלכתי לקנות סיגריות בקיוסק, כאשר חזרתי, הם עוד ישבו שם. „באותו לילה היתה חתונה של מישהו מהשכונה, והרחוב היה ריק לגמרי. גם האורות היו עמומים, כאילו מישהו כיבה אותם במוד.“

„ישבנו כך בערך שלושת-רבעי“

רציחות

התנתנות

שעה, ואז עברה בחורה וקראה לי. ניגשתי אליה, ועמדנו בערך 10 מטרים מהמקום שישבו פלאח ומיימון.

„פיתאום שמעתי שני צורות קצרים, הסתובבתי וראיתי את מיימון שוכב על הכניש. לידו עמד פלאח, חיזור כמו סיד.“

„לא ראיתי מי רה, ולא ראיתי מכונית מתקרבת. אבל מהמקום שבו נרצה מיימון יש שביל צר, המוביל לכביש-החוף. המרחק מהכניש הוא קצר מאוד, ומי שנמלט דרך השביל יכול להיכנס למכונית שמחכה לו ולהיעלם תוך דקות מהמקום.“

קול היריות הביא למקום עשרות סקרנים תוך דקות מעטות. גם אתי מיימון, שהיתה בדירתה הסמוכה, רצה לראות מה קרה. „הייתי סקרנית לראות מה קרה, התקרבתי למקום וראיתי אנשים על הכניש. לא ידעתי אותה, אבל אנשים מנעו ממני להתקרב, ואז הבנתי שזה מישהו שקשור אליי. אני לא זוכרת שום דבר נוסף, כנראה התע-לפתי.“

אליהו: „החוקתי את מיימון וניסיתי לעצור את הרוצח. הוא נפגע בשני מקומות, בירך ובחזה. אבל לא הצלחתי לעצור את הרוצח. הוא חירח, וידעתי שהוא הולך למות. רצתי כרגל למנן דודי אדום, הנמצא קרוב מאד והתחננתי שביאו אובולנס. אבל זה לקח להם 25 דקות להגיע. הם לא

ניסיתי לעצור את הרוצח שזרם מקום-הפצע, כמו שלימדו אותי בצבא, אבל זה לא עזר. התחיל לזרום לו דם מהאף ומהפה, והתחילו לצאת גושי-דם. אז הבנתי שהוא נפגע בריאה, ושהוא גוסס.“ כך סיפר השכוע יוסף אליהו להעולם הזה.

אליהו (23) היה מזועזע ועצוב מאוד ממות חברו הטוב, מיימון. הוא בכה כל הלילה, עד שהגיעה המיטרה לחקור אותו על מה שקרה.

יוסף אליהו, צעיר תמיד בעל עיניים כנות, הכיר את מיימון לפני חמש שנים, כאשר זה השתחרר מהכלא. הוא היה באוטו עם בחורה שלמדה איתי שמונה שנים בבית-הספר, והם לקחו אותי טרמפ. היה לו כישרון-דיבור נהדר. הוא ידע לשכנע ולהסביר דברים. הייתי ממש מהופנט ממנו. הוא היה בחור איטליגנטי וחכם מאוד.“

בחורה טובה?

יצחק מיימון נולד באשקלון לפני 30 שנה. אמו נרצחה כאשר היה ילד קטן, ואביו, יחד עם הילדים המרוכבים, עבר להתגורר בנתניה. מיימון לא למד הרבה, והסתבך בגיל צעיר בעניינים פליליים. נתניה של שנות ה-70 רחשה פשע, בעיקר בשכונות-העוני. חברות-פשע, ורציי חות לחיסול חשבונות בין פרשעים היו עניין של יום-יום, ומיימון נקלע למירקחה זו. כמעט מחצית חייו ישב בכלא.

עבירותיו של מיימון היו בעיקרן עבירות-רכוש. ב-1976 נידון לתשע וחצי שנות-מאסר בגלל פריצות, גניבת כסף ונסיון לשוד. הוא עירער לבית-המישפט העליון, ושם המתיקו את

פחותת קורס לדוגמנות. אותי אישית זה מגעיל. את יכולה להמשיך לרגמן גם בגיל 50, אבל שיהיו לך חיים חוץ מזה. דוגמנות זה מיקצוע של מישרה מלאה. זה לחיות כל הזמן, כל הימים. כל ההגים, אין חופשות.“

מה קיצוץ קושיה?
כן, אני מניחה שיש בו קושי. **מבחינת זה נראה כאילו זו חגיגה אחת גדולה.**

זה לא כך. גם מבחינה נפשית את יכולה להיות שמחה יום אחד, כי קיי בלתי עבודה נהדרת, ולמחרת היום מבטלים לך, אז את בריכאון. לי לא קשה, כי הגישה שלי שונה: טוב שיש עוד יותר טוב שאין. זו גישה שבאה אחרי החלטה, ואז הכל יותר וזרם ונראה יותר קל.

סיפסת המאורעות של הרג-מנית זה שערך ב-רוגי?
כן. למרות שהיום יש המון מאגני זינים, אבל בהחלט כל הדוגמניות היו מאוד רוצות להופיע כוונ. אם את כבר בתוך זה, אז עוד הסוף, הכי טוב שיש. מעט דוגמניות יצאו החוצה. אבל אני חושבת שלכולן יש מקום. גם בפאריס, שזו העיר שהכי קשה לעבוד (המשך בעמוד 32)

„דוגמנית לא צריכה להיות יפה“

(המשך מעמוד 17)
● **זה עוזר לקשרים בחוץ?**
יכול להיות.
● **אז לא נסעת אסילו לראות?**
לא, לא צריך להגנים.
● **כל עניין האופנה מתרכז שם.**
נכון, אבל אין להם מה לחדש לי מבחינה מיקצועית. אני הולכת להשתתף בתצוגות סאלונים בפאריס של קולקצית קיץ '88. אני אדגמן בגדים של המעצב ג'ורג' ג'ונסון. הוא גדול מאוד, ואני מניחה שגם בארץ עוד ישמעו עליו.

● **ישראל קטנה עלייך?**
במובן מסויים, רק משום שאני יוד-צרת.
● **מבחינת הדוגמנות?**
כן, קטנה עליי, זה נכון. האופנה פה מאוד קטנה עליי. לא נותנים לי פה להתבטא כמו שאני רוצה, למרות שמנסים להתפשר איתי. אבל אין לי שום כוונה לגור שם לתמיד. אני אוהבת את הארץ ורוצה לחיות כאן, אבל אני יודעת שהחיים שלי יהיו יותר על מיוזרות, אבל הבסיס כאן.

● **את בזה לדוגמניות ש-עובדות כאן?**
בהחלט לא. לא בזה לשום אדם. זה לא האופי שלי לכוון לאנשים.
● **אין יוצר אופנה בארץ ש-את מעריכה?**
יש, אבל הם לא יוצאים עם הרג-מיס, מחשש שזה לא יתקבל כאן. שמעתי שאפילו בתצוגה של שונ קר, שזה בית-ספר לאופנה, התצוגה היתה מיסחרית, כי התלמידים פחדו

● **את חושבת שלדוגמנית צריך להיות גיל פרישה?**
כן.
● **איזה?**
משוה כמו 35. אבל זה מאוד אינ-ריוורואלי. אם אשה נראית טוב בגיל 40, אין סיבה שהיא לא תמשיך לעבוד. ככל שאת יותר מפורסמת, יותר קשה לך לצאת מזה. קארין דונסקי ותמי ברעמי הן דוגמניות נהדרות, אבל צריך במקביל לפתח כיוונים אחרים, כשכבוא היום יהיה לך יותר קל לרדת ויהיה לאן. אז מה הן עושות?

● **מה החלום שלך?**
להיות מאושרת.
● **ובעבודה?**
להתפתח ולהתפתח ולפתח. להר-חייב את האופקים. זה מתבטא בהכל.

● **מישפחה?**
אני רוצה שני ילדים, אבל בגיל מאוחר יותר, לקראת שנות ה-30 שלי לחיי. עכשיו זה לא הזמן.

● **את חושבת שלדוגמנית צריך להיות גיל פרישה?**
כן.
● **איזה?**
משוה כמו 35. אבל זה מאוד אינ-ריוורואלי. אם אשה נראית טוב בגיל 40, אין סיבה שהיא לא תמשיך לעבוד. ככל שאת יותר מפורסמת, יותר קשה לך לצאת מזה. קארין דונסקי ותמי ברעמי הן דוגמניות נהדרות, אבל צריך במקביל לפתח כיוונים אחרים, כשכבוא היום יהיה לך יותר קל לרדת ויהיה לאן. אז מה הן עושות?

מרואינת אלבקין
„אני רוצה שני ילדים...“

פוזת עם קולקציה יוצאת-דופן, ש-אולי זה יסגור להם דלתות ולא יקבלו אותם לעבודה. זה חבל, כי זו ההזדמנות היחידה בארץ להציג כל מה שעולה בראש.

אני עצמי חשבתי ללכת ללמוד כשונק, אבל הגעתי למסקנה שזה בזבוז זמן בשבילי. זה ארבע שנים, 24 שעות ביממה, זה קצת יסגור אותי. קשה לי לקבל מיסגרות נוקשות, אבל אילו הייתי לומדת, לא הייתי מהססת להוציא קולקציה שרק אני אוהבת. גם אם היא לא היתה מדברת לאף אחד בעולם.

אבל אני מניחה את השיקול של הפרנסה. לי אף פעם לא היה עודף כסף, אבל מעולם לא התמודדתי עם בעיות אמיתיות של חוסר כסף, ואיך להשיג כסף ללחם.

מצני בסדר, ואני חיה עם החבר.

● **מה הוא עושה?**
הוא מנהל המזון והמשקאות במלון פלאזה בתל-אביב.
● **מה הוא אומר על העבר-רה שלך?**
הוא אומר שכל מה שטוב לי, ש-אעשה.